

VALOA KOHTI

"JULKAISU NYKYAJALLE JA TULEVALLE"

Valoa Kohti on perustettu yhdyssiteeksi Amerikan suomalaisten teosofien välille, sekä tekemään teosofian levitystyötä kansalaistemme keskuudessa Amerikassa.

Valoa Kohti ilmestyy kerran kuukaudessa 32 sivuisena

TILAUSHINNAT:

Amerikassa:

\$2.00 vuosikerta — \$1.25 puolivuosikertaa

Suomessa:

\$2.25 vuosikerta — \$1.25 puolivuosikertaa

Tilaukset, rahalähetykset sekä kaikki kirjeenvaihto on tehtävä osoitteella:

VALOA KOHTI,

110 West 82 Street,

New York, N. Y.

VALOAKOHTI

“JULKAISU NYKYAJALLE JA TULEVALLE”

Hyve ja viisaus ovat erinomaisia asijoita, mutta jos ne kasvatavat ihmisen mielessä ylpeyttä ja eron tunnetta muista ihmisistä, ovat ne itsekyöden käärmeitä. Milloin tahansa se voi ottaa päällensä karkean muotonsa ja pistää yhtä raivokkasti kuin murhaaja tikarillaan. Voitonhimon tai vihan tähden voi tällöin hirono kansanjohtaja uhrata kansansa.

MAALISKUU—MARCH 1920

Sisältö:

Toimittajalta	67
Ihmisen kohtalon kolme lankaa	71
Toiminnan tie	73
Luova tahto	74
Kaipaus	78
Ihmisen kolminaisuus ja minä-tajunta	79
Kolme tietä	80
Hääpuku	83
Olijoiden salaisista puolista	84
Veikko Palomaan lahjoitustili	89
Astrologisia luonnekuvauksia	90
Jos ken täällä hyviä tapoja näyttää	92
Huomioita sieltä ja täältä	93

VALOA KOHTI

Teosofinen Kuukausijulkaisu

Toimittaja Matti Simpanen.

No. 3

MAALISKUU

Vol. IV.

Toimittajalta.

Elämme aikaa jolloin tutkiva ihmishenki pyrki kaikkialle löytääkseen totuutta, oikeutta ja viisautta. Kaikki vanhat runoelmat, kivilaatat ja papyros kääröt tutkitaan ja tarkastetaan. Jotkut näkevät siinä pelkästään turhaa ajan haaskausta ja tekoviisautta, jota ei voida täysin kieltääkään kaikissa yksityiskohdissaan, mutta siitä huolimatta on sillä vakavakin puolensa, totinen ja pyhä. Ja tuo totinen ja pyhä puoli on siinä, että ihmiskunta on joutunut semmoiseen asemaan jolloin sen usko on pettänyt ja se tuskaisena hakee tuota uskoaan itselleen jälleen. Ihmiskunta kokonaisuudessaan on siinä asteessa kuin yksilö on silloin kun hänelle välähtää ensikerran tietoisesti sisäisen elämän suuri avaruus. Hän riemastuu siitä ensin niin että ikäänkuin jättää jälkeensä kaiken sen minkä lapsena oli vanhemmitaan siveellisinä opetuksina sieluunsa painanut. Nuo opetukset olivat aina silloin kun viimeinen tiukka tuli ulkonaisissa elämän taisteluissa ja hän hädissään vetäytyi sisäiseen itseensä miettimään mitä tehdä, ohjaajina ja opastajina; mutta silloin kun aalto tuolta sisäiseltä tuntemattomalta mereltä puhalsi sielun yli pyyhkäisikin se, vaikka se samalla antoi niin suuren vapauden ja riemun tunteen, nuo entiset opetukset olemattomiin. Olemattomiinko? Ei suinkaan, mutta ne eivät ole enään käytettävissä siinä lapsellisen uskon merkissä jossa ne ennen olivat hänelle olleet. Hänen täytyy nyt itsensä uudella ponnistuksella luoda tuo vuoren luja usko sielunsa pohjalle ennenkuin mielikuivitus voi ruveta levossa työskentelemään. Mutta mistä saada varmoja takeita siitä että se tai tämä seikka on juuri niin ja niin? Siinäpä tuon tuommoisen ajan traagillinen puoli onkin, olkoon sitten kysymyksessä yksilö tai ihmiskunta.

Se oli niin helppoa silloin kun lapsena oli sanoa, kun tulen suureksi niin teen niin ja niin. Yhtä helppoa oli yksilöllekin, kansalle sekä ihmiskunnalle sanoa, tahdon pois lasten kirjoista, tahdon miehenä ja naisena, täysikäisenä yksilönä tehdä niin ja niin. Se oli helppoa silloin kun vielä kaikki oli varmaa, tuo sisäinen, mystillinen tekijä, usko oli vielä eheänä, sitä kun ei ollut vielä kukaan järkyttänyt. Mutta nyt onkin toista, intoilialta on viennyt mukanaan senkin tuon sisäisen rauhan mielen pohjalta, jonka usko sinne asetti. Nyt tuota rauhaa eli varmuutta hakieksaan haetaan kaikki mahdolliset paikat ja tutkitaan kaikkia seikkoja joita on ennen pidetty mistään arvosta. Tutkitaan ja ihmetellään niitä seikkoja, joita muinaiset kansat ovat pitäneet pyhinä eikä tiedetä oikein pitääkö ne ottaa semmoisenaan pyhinä vastaan vai pitääkö ne tuomita typeryyksinä ja mahdottomina menemään. Tekee mieli kehaista nykyistä viisautta menneeseen nähden, mutta tulee mieleen miten sekavia on nykyiset uskonnolliset seikat ja miten sekavia tieteelliset. Uskonnollisia suuntia ilmestyy aina uusia ja tieteen perustekijät näyttävät olevan uhattuja. Missä varmuus? Missä se luja kalliooperustus jolle voisi pelotta rakentaa, johon voisi uskoa?

Ulkopuolisesti etsien se ei koskaan tule löytymään, ei yksilöllisesti eikä yleisesti. Sanotaan että salatieteen portille joutunut yksilö on ulkonaisesti kaikkea tavoitteleva ja kaikki kuitenkin kesken jättävä olio. Se johtuu siitä että tuo herännyt henkinen voima on niin voimakasta ettei harjaantumaton järki jaksa täysin kestää sen painoa vaan hermoston täytyy antaa perään, luovuttaa hallintovalta pois. Ei kuitenkaan ainaiseksi sillä silloinhan olisi hulluus selvänä seurauksena, vaan siten että voitaa sen vähitellen takaisin. Ja vähitellen se tulee tuo varmuus, tai järki harjaantuu tutkiessaan ja vertaillessaan entisiä ja nykyisiä menettelytapoja ja löytää viimein vastaavaisuussuhteet, jotka ovat järjenomaisia ja jotka hänen oma sisäinen tuntonsa hyväksyy ja silloin alkaa taas onnen aikakausi, alkaa todellisen kehityksen tie. Se merkitsee arvaamatonta hyötyä yksilölle sillä silloin kun hän on saanut uudelleen luoduksi sisäiseen maailmaansa uskon lujan kalliooperusteen niin hän ymmärtää todellisesti missä on luomistyön salaisuus ja oppii jokaisella askeleella yhä lisää tietoa ja viisautta. Yhteiskunnallisesti taas se merkitsee että uusi sivistyksen onnen aikakausi valmistuu maanpäälle; sillä mitä yksilö voi pienemmässä muodossa tehdä sen

voi kansa ja ihmiskunta suuremmassa muodossa myöskin saavuttaa.

* * *

Tässä tulee mieleen se omituinen ristiriita miksi esimerkiksi kunnioitetaan vanhoja runoelmia ja kansallistaruja. Miksi esimerkiksi Suomalaisten Kalevala on saavuttanut niin suurta mainetta kautta maailman. Kun siitälkin seikasta noin silloin tällöin joutuu puheisiin niin ei voi olla tuossa esille tulematta se puoli että mitä hyötyä viimeinkään on tuosta tuommoisesta kirjasta jossa taikoja ja loitsuja on niin mahdollotoman paljon. Jossa kerrotaan semmoisia tapoja, joita ei koskaan kenties enään tulla käytäntöön sovelluttamaan j. n. e. Toiselta puolen taas ihmetyttää se merkillinen yhtäläisyys, joka esimerkiksi maailmanluomisrunossa on kehitysoppiin nähden, nykyiseen kehitysoppiin, joka on vasta aivan äskettäin nykyaikaisten oppineiden esille tuoma. Olisikohan sittenkin noilla vanhan ajan kansoilla ollut kaikista näistä seikoista tietoa ja käsitystä vaikkapa vaan omalla omituisella tavallaan? Kaikkea tämmöistä tulee mieleen kun puhe tulee noista vanhoista runoista ja taruista. Edelleen tavataan vieläkin henkilöitä, jotka omaavat salaisia, mystillisiä voimia joita he eivät itsekään tiedä selittää miksi heillä semmoisia on. Suomalaisten joukossa on esimerkiksi veren sulkijoita, jotka voivat sulkea veren vuodon pahotakin leikkaantumista ja ruhjoutumista. Ne semmoiset seikat toteavat että salaisia voimia on olemassa, joita ei nykyaikainen tiede vielä pysty ratkaisemaan. Nämä tämmöiset ilmiöt todistavat että vanhojen kansojen usko ihmisen olemuksen vastaavaisuuteen avaruuden henkisten voimain kanssa ei ole turhaa luulottelua. Että suuret avaruuden henkiset tekijät omaavat vastaavaisuussuhteensa ihmisen fyysilliseen ruumiseen. Se toteaa myös että yhä vieläkin voi ihminen päästä suurien ja toistaiseksi tieteelliselle katsantokannalle tuntemattomien voimien käyttäjäksi jos vaan poistaa mielestään ennekkoluulot, ennakkoluulot semmoiset että ihminen on aineellisten solujen yhtymyksestä johtunut sattuma ja sen sielullinen puoli on vaan fyysillisen mekaniikan heijastusta.

* * *

Yksi tärkeimpiä seikkoja joita ei haluta ottaa huomioon, eli paremminkin tunnustaa tieteellisesti päteväksi, on se, joka tunnetaan neljännen Dimensioonin nimellä. Kaikki tieteelliset

määritelmät joita on tehty tieteen nimessä, nojaavat kolmen dimensioonin rajoitukseen. Se tahtoo sanoa, kaikkea mitataan pituuden, paksuuden ja leveyden mukaan. Mutta silloin kun tuo neljäs tunnustetaan tieteelliseksi myöskin niin silloin selviää itsestään paljon enemmän asioita, asioita semmoisia joita nyt vielä pidetään mahdottomina. Silloin opitaan antamaan todellinen arvo sille työlle jota ihminen tekee sisäisessä ajatus maailmassaan, se tahtoo sanoa tuo ajatus työ tulee paljon johdonmukaisemmaksi ja varmemmaksi. Silloin myös huomataan paljon perusteellisemmin noiden sisäisten mielentilojen vaikutus ruumiilliseen elimistöön. Sairaudet tulevat harvinaisemmiksi, sillä sairauksien todellinen syy huomataan ja voidaan poistaa. Nyt sen sijaan vaikka kuinka paljon keksittäisiin patenttilääkkeitä ja koulutettaisiin ulkonaisiin lääkkeisiin luottavia tohtoreita, niin siitä huolimatta taudit yhä levenevät. Monta muuta seikkaa tullaan silloin huomaamaan joita nyt ei huomata. Kokko käsittämiskyvyn alue laajenee, elämän tutkimus syvenee ja mikä tärkeämpää kunkin yksilön itsekohtainen kehitys vilkastuu. Yhteiskunnalliset kysymykset kuten esimerkiksi nykyään mieliä järjestyttävä taloudellinen kysymys tulee varsin helpoksi ratkaista siitä yksinkertaisesta syystä, että huomataan missä taloudellisen epäsoinnun suurin vaikutin on. On esimerkiksi lausuttu monesti ajatuksia siitä että rahan, joka on ikäänkuin maailman valtiias ja jonka perään suurimmat ponnistukset nykyaikaisissa teollisuusmaissa tehdään, todellinen arvo on siinä mitä sillä saa. Sillä saa kuten tunnetaan yhtä ja toista ulkonaista mukavuutta, muta mielen rauhaa ja tosi onnea sillä ei saa. Jos nyt tällöin kun elämän ymmärrys syvenee ja laajenee tulee kaiken aineellisen omistuksen arvo samanlaiseksi tai samassa suhteessa ymmärrettäväksi, niin kuinka paljon se saakaan silloin johtavan käsityskannan elämästä muuttumaan. Ajatellaanpa vaan että kyky, eikä sukuarvo; tahto, eikä perintö, muuttuvat päättekijöiksi! Aineellisuus ymmärretään ainoastaan välikappaleeksi, jolla voi kehitystään edespäin auttaa, eikä semmoiseksi jonka avulla voisi nauttia ja kykenemättömydessä uinua.

Ihmisen kohtalon kolme lankaa.

(Annie Besant.)

Kreikkalainen legenda kertoo että on olemassa kolme Kohtalotarta jotka kehrräivät kohtalon lankoja kukin omaansa ja nuo punotaan elämän virrassa yhdeksi nuoraksi, joka hallitsee ihmisen maista elämää. Nämä, joista tässä aiomme puhua, eivät ole mitään semmoisia neitseitä joista kreikkalaisessa legendassa kerrotaan, vaan ne ovat kolme ihmisen omaa Voimaa, voima Tahtoa, voima Ajatella ja voima Toimia. Nämä ovat ne kolme, jotka muodostavat ihmisen kohtalon. Ne eivät ole ihmisen ulkopuolella olevia voimia, vaan ihmisen sisällisiä. Ihmisen kohtalo on hänen itsensä luoma, hänen tietämättömyytensä näiden voimien käytöstä on kuttonut sen kahleen mikä häntä nyt ympäröi, hänen tietoisuutensa niistä voimista tulee vapauttaman hänet vapaaksi.

Yksi tärkeimmistä näiden voimien joukossa on voima Ajatella. Ihminen on ajattelijä. (Ihminen sanan Italiaksi uomo, Ranskaksi homme, Saksaksi mann ja Englanniksi man, ovat sanskritin kielistä juurta ja merkitsee se Ajatteliaa). Tässä voimistaa että sama asia on mainittu eri kansallisuuksien uskonnollisissa kirjoissa. Uudessa testamentissa me luemme, — “miten ihminen ajattelee sellainen hän on.” Tahi vielä paremmin, — “se, joka katsoo vaimon päälle himoitaksensa häntä, hän teki jo huorin sydämissään hänen kanssaan.” Tahi, — “joka vihaa veljeään hän on murhaaja.” Intialainen pyhä kirja sanoo, — “ihminen on luotu ajatuksen kautta, miten hän mielessään ajattelee sellaiseksi hän myöskin tulee.” Tahi, — “niinkuin sinä uskot niin sinulle tapahtuu”. Järjellinen selitys näihin lauseisiin on se, että silloin kun mieli on keskittynyt johonkin asiaan, niin ajatuksen voima panee liikkeelle erityisenlaisia värähtelyjä jotka kuuluvat tuon seikan yhteyteen. Ajatus on aaltoilua ja aaltoilu on syyvoimaa ja mitä useimmin tuo syyvoima pannaan samaan suuntaan värähtelemään sitä voimakkaammaksi nuo värähtelyt tulevat, ne muuttuvat viimein tottuuksiksi ja itsestään toimiviksi. Ruumis tottelee ja jäljittelee mielenmuutoksia ja sen pyrkimyksiä. Jos keskitämme ajatuksiamme niin keskit-

tyvät silmämmekin, silloin kun muistelemme jotain kiertelee katsantomme sinne tänne ikäänkuin hakien tuota muistettavaa. Kärsimättömyys, viha, rakkaus, saa kukin kasvojen lihakset ja koko ruumiin kudokset toimimaan omalla tavallaan. Ensimäinen askel näinollen luonteen luomiseen on valikoida aihe ja aine jossa ajatuksemme työskentelee ja sitten jatkuvasti antaa ajatuksensa työskennellä siihen valikoituun suuntaan. Kun näin menetellään niin ennen pitkää huomataan että ajatus tuohon suuntaan tulee tottumuksiksi ja näin ollen siis me itse Ajatuksemme avulla luomme itsellemme kohtalomme.

Voima Tahtoa on toinen, joka on tekijänä kohtaloamme luodessa. Tahto näyttää itsensä halussa. Halu omistaa, joka on rakkauden ominaisuus; halu särkeä, josta viha tunnetaan. Aivan niinkuin magneetti vetää puoleensa rautaa, samoin halummekin vetää luoksemme sitä jota haluamme omistaa. Voimakas halu rikkauden perään tuopi rikastumisen mahdollisuudet eteemme, joten voimme niihin kiinni käydä. Mitä ikinä jatkuvasti ja hellittämättä tahtomme eli haluamme sen me ennemmin tai myöhemmin saammekin. Tämä kohtalomme lanka, eli voima, joka auttaa kohtalomme muodostamisessa on juuri se, joka tuo luoksemme esineet ja tilaisuudet voittaaksemme ne itsellemme.

Kolmas kohtalomme lanka on voima Toimia. Tämä on se voima, joka tuottaa meille ulkonaista onnea tahi onnettomuutta. Siten kun me toimimme ympäristöömme siten ympäristö vastaa meille itsellemme. Ihminen, joka levittää onnellisuutta ympärilleen huomaa ennenpitkää miten ympäristöstä huokuu hänen vastaansa samaa. Se joka koettaa tekojensa kautta saada onnettomuutta ja vihaa ympärilleen se huomaa ennenpitkää kuinka onnettomuus rupeaa häntä itseäänkin ympäröimään. Tämän kohtalomme luovan langan ominaisuus on siis se, että toimintamme heijastuu meihin takaisin ympäristöstämme ja että se on juuri semmoista, jota me olemme sinne levittäneet.

Nämä ovat ne voiman ominaisuudet, jotka jatkuvasti luovat kohtaloamme, ne luovat luonteenme, valmistavat tilaisuuden, ja järjestävät ympäristön; eikä ne häviä ruumiimme kuoltua vaan jatkuvat vielä sen jälkeenkin toisissa maailmoissa ja seuraavaan elämään nähden ne vaikuttavat siten, että ajatuksemme muodostaa luonteenme, joka meillä on syntyisämme tähän maailmaan; tahto hoitaa niitä tilaisuuksia, jotka saattavat

meidät onnellisiksi tai onnettomiksi; ja toiminnan lamka rakentaa fyysillisen eli aineellisen ruumiimme muodon. Mitä ihminen kylvää sitä hän myöskin lekkää; miten me näiden kolmen voiman avulla kehräämme kohtaloomme sellaiseksi se muodostuu. Ihminen on itse kohtalonsa luoja, ihminen on tulevaisuutensa tekijä, sallimuksen langat kulkevat hänen itsensä kautta.

Toiminnan tie.

Niistä seirsemästä tiestä, joita myöten salaisen opin mukaan ihmiset vaeltavat täydellisyyttä kohti, on yksi tie, jota kutsutaan Toiminnan Tieksi. On mielenkiintoista panna merkille miten voimakkaalla tavalla meille kaikolle tuttu kristinuskonto opetuksissaan suhtautuu siihen tiehen. Voisipa miltei päättää että sen pääpaino onkin asetettu toiminnan taakse, sillä kullakin uskonnon muodolla, vaikka niiden opetukset ovatkin elämän kaikkia puolia käsittävät, on oma vahvin puolensa. Niinpä eri kansojen uskonnoissa huomaamme, eli vielä paremmin sanottuna kansallishengessä huomaamme, tuon omanlaisen takana piilevän aatteen. Siten esimerkiksi voimme sanoa että vanhoilla Egyptiläisillä oli pääpaino suoranaïsessa Uskonnessa, Persialaisilla oli pääpaino Puhtaudessa, Kaldealaisilla Tieteessä, Kreikkalaisilla Kauneudessa, Roomalaisilla Laissa, j. n. e.

Tässä muutamia lainauksia Kristinuskon oppikirjasta Raamatusta, jotka tukevat sitä mielipidettä, että kristinuskon vahvin puoli sen omien opetuksien mukaan on **Toiminta**:

Minkätähden te siis Minua Herraksi sanotte, ettekä Tee, mitä minä sanon. Luuk. 6.—46

Jos te nämät tiedätte, te olette autuaat, jos te niitä **Teette**. Joh. 13.—17

Te olette minun ystävänä, jos te **Teette** mitä minä käsken. Joh. 15.—14

Jokainen, joka minulta nämä puheet kuulee ja ne **Tekee**, vertaan minä toimelliseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi. Matt. 7.—24

Valtakunta on annettava pakanoille, jotka sen hedelmiä **Tekevät**. Matt. 21.—43

Tehkää siis parannuksen soveliaita hedelmiä. Matt. 3.—8

Jokainen puu, joka ei **Tee** hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. Matt. 7.—19

Ihmisen poika on tuleva Isänsä kunniaassa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen **Töittänsä** jälkeen. Matt. 16.—27

Ja esille astuvat ne, jotka hyvää **Tehneet** ovat, elämän ylösnousemiseen, mutta ne, jotka pahaa **Tehneet** ovat, tuomion ylösnousemiseen. Joh. 5.—29

Heidän **Tekonsa** seuraavat heidän kanssansa. Ilm. 14.—13

Ja he tuomittiin, jokainen **Töittänsä** jälkeen, Ilm. 20.—13

Ja katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antamaan kullekin, niinkuin hänen **Työnsä** on. Ilm. 22.—12

Luova Tahto.

(Robert Crosbie)

Ei ole mitään muuta mahdollisuutta selittää kenenkään ihmisen eikä olion luonnetta sen paremmin kuin kehitysoopin kautta. Kehityksen joka kuohuu sisästäpäin ja näin ollen tuo ilmi henkistä tietoisuutta, jota on koonnut itseensä. Tahto henkisenä toimintana on tuonut esille kaiken mitä on olemassa.

Jos me ymmärtäisimme aina, että henkinen tietoisuus on kaiken takana joka on olemassa, että se on alku syy kaiken olemassa oloon, että se on avasuuden Luoja, niin me kenties saavuttaisimme siten tarpeellisen tiedon omistakin järjestelmällisesti luovista voimistamme.

Me olemme kaikki luojia keskellä luomistoa. Meidän yläpuolellamme sekä alapuolellamme on samoin luojia ja tajuntakeskuksia, jotka elävät toimivat sekä luovat omalta kannaltaan aivan yhtäläisesti kuin mekin.

Ihmisen on tullut kehityksessään semmoiseen käännekohtaan jolloin hän haluaa tiedustella ympäristöstään enemmän kuin ennen. Hän katselee ympärilleen, katselee sisälleen ja rupeaa ihmettelemään, mikä minä olen Mistä olen tullut? Mihin minä olen oikeastaan matkalla? Hän haluaa **Tietää**.

Kun me tämän työnnämme niin emme myöskään silloin voi kieltää, että ennen meitä on ollut olemassa myöskin henkilöitä ja olioita jotka samoin kuin mekin ovat kysyneet itseltään ja ympäristöltään ja jotka ovat niiden kysymysten innostamina

tehneet työtä ja tutkineet ja pyrkineet ja että tuo tutkimus on heitä vienyt eteenpäin, joten he nyt ovat paljon pitemmällä kun me olemme. Että nämä ovat siksi paljo viisaudessa ja voimassa meitä edellä että he muodostavat järjestön, joka johtaa meitä siitä syystä että he kykenevät siihen siitä syystä kun ovat kulkeneet samoja polkuja kun mekin. Että juuri heidän joukostaan tulee meidän joukkoomme ne vapahtajat ja lunastajat joita uskontojen perustajina kunnioitamme.

Kristityt sanovat itsellään olevan yhden sellaisen vapahtajan ja uskovat että hän oli hyvä viisas ja jalo. Ja kuitenkin Hän tuli ainoastaan ohjaamaan ja auttamaan yhtä pientä kansaansa, Juutalaisia. Sanoihan Hän itse tulleen omillensa. Emmekö voi silloin olettaa että kaikilla kansoilla on heidän omat suurmiehensä, vanhemmat veljensä, pelastajansa ja johtajansa? Emmekö voi olettaa että kulkin sivistyskausi ja rotu joka milloinkaan on elänyt maailmassa ei omaisi omia suuria personalisuuksiaan.

Jokaisen suuren uskonnon takana on semmoinen suuri persoonallisuus ja mikä vielä ihmeellisempää on kun se että vertaileva tutkimus osoittaa niiden kaikkien opettaneen samaa oppia. Ei ole oikeastaan paljoakaan eroa Kristuksen ja Buddhan opissa. Mitä eroa siinä on niin se on ulkonaisemmissa säännöissä eikä itse perusopissa. Ja kuitenkin antoivat nämä opettajat kukin eri tahoilla oppiaan, eri kielellä ja kuuden sadan vuoden väliajalla. Se mikä on totta näihin kahteen opettajaan se on myös totta kaikkiin muihinkin joita on koskaan ollut olemassa.

Tämä seikka saattaa meidät pitämään varmana että on olemassa tietoinen elämän tasanne jossa asustavien olentojen on mahdollista hallita tietoa ja muistoa aikakausien kokemuksista ja että tuo tieto ja muisto on samaa kuin **Elämän Tiede** sillä se ulottuu kaikille elämän aloille. Että se tieto ja muisto on Heissä aivan samoin hallittavissa kun on meidän tämän päivän ja eilisen muisto. Mitenkä he ovat saavuttaneet semmoisen tietoisuuden ja mahtavuuden luonnossa?

Meille sanotaan että tuo voima viisaus ja tieto on heille tullut siten että he ovat täyttäneet jokapäiväiset velvollisuutensa ajattelematta itseään mutta koettaen auttamalla ja palvelemalla saada autettua kaikkia niitä olennoita joiden he huomasivat lähellä heitä heidän apuaan tarvitsevan. Näin tehden aukenivat heissä henkiset voimälähteet sisästä päin.

Kuinka toisin onkkaan meidän kanssamme? Aivan päinvas-tainen on tilanne. Me koetamme kaikkemme itsemme eduksi, täyttääksemme ainoastaan omia itsekkäitä halujamme ja mieli-tekojamme. Emmekö huomaa missä on ero joka estää meitä tietoon viisauteen ja onneen pääsemästä. Emmekö huomaa mi-tenkään me itse juuri seisomme sisästä päin meidän luoksemme pyrkivän voiman edessä!

Suuri kehityksen voima toimii sisästä ulospäin. Sielu on välittäjä, sillä se katsoo ihanteihin. Tahto toimii ihanteiden kautta. Ihanteet määräävät suunnan, jos ne ovat pieniä itsekkäitä rajoitettuja, mahtuu pienempi voimamäärä niiden läpi purkautumaan; jos ne ovat suuria auttamaan valmiita on voi-ma suurempi. Voima itsessään ei ole rajoitettu mitenkään vaan on se mittaamaton sillä se on itse Henki.

Ihmisen todellinen luonne ja olemus ei voi tulla koskaan täysin selitetyksi länsimaisen materialistisen tieteen psykologian ja filosofian avulla, enempiä kun uskontojenkaan semmoise-naan. Ne kaikki lähtevät selittämään elämää ja kehitystä fyy-sillisen tason kannalta ja yksi ainoa elämä silmämääränään. He kyllä koettavat järjestellä menettelytapoja kehitykselle, mutta useinkin ne ovat oikealle voimien hankkimiselle perin outoja ja mahdottomia ja sitä paitsi ovat ne miltei poikkeuksetta ta-vattoman itsekkäitä, jotka juuri sulkevat henkisen voiman mi-tä pienimpään määrään, joten niistä menettelytavoista ei ole kerrassaan mitään hyötyä ihmisen kehitykselle. Niiden mukaan on ihminen kyllä luotu, mutta ei luoja.

Teosofia opettaa kokonaan toisin! Se selittää ettei ihminen ole täällä maailmassa ainoastaan yhden kerran vaan hän syntyy uudestaan ja uudestaan monta ja jälleen monta kertaa. Se selit-tää että ajatuksista alkaa kaikki kehitys ja että mitä jalommat ja epäitsekkäämmät aatteet täytävät sielun sen voimakkaammat henkiset virrat ovat apuna tuon henkilön kehityksessä. Se opet-taa myöset samat henkiset voimat ovat uinuvina kaikkien ihmisten sydämissä ja että jokainen voi joko jouduttaa kehitys-tään otamalla huomioon mitä opetetaan henkisestä kehityksestä tai pysyä mahdollisimman kauan paikoillaan sulkeutumalla it-sekkäisyytensä kuoreen. Ruumiimme vaihtuvat, syntyvät ja kuo-levat mieleemme ja ihanteemme vaihtuvat myös, mutta meissä on jotakin joka ei ole vaihteluille alttiina, joka ei muutu ja tä-

mä se on joka on Luoja, johtaja, oikea ihminen, joka ei häviöstä mitään tiedä ja säilyttää kokemukset kaikista. Tätä se on kun meidän pitäisi oppia paremmin tuntemaan. Ja silloin kun me tunnemme tämän oikean itsemme huokaisun sielussamme, silloin olemme saapuneet semmoiseen kohtaan jolloin alamme oppia itseämme tuntemaan. Kun taas itsemme opimme tuntemaan niin on meillä silloin mahdollista tulla toisiakin ymmärtämään.

Suuret opettajat kaikki ovat viitanneet tuohon ihmisen tai vaalliseen, henkiseen, jumalalliseen luontoon, jonka kaltaiseksi ihminen voi tulla. Jumala ei kuitenkaan ole mikään ulkonainen olento vaan jotakin joka on sisäistä meissä kaikissa ja kaikki mitä ihminen siitä tietää ja tulee tuonempanakin tietämään tietää hän sen itsensä kautta. Tässä on se ajatus minkä vanhat sanoivat, että on olemassa vaan yksi Itse ja että me tulemme näkemään tämän Itsen kaikissa ja että kaikki on siinä Itsessä. Tätä samaa me kaikki teemme jossain määrin, sillä sitä mitä emme mielessämme eli sisäisessä sielussamme tiedä emmekä näe sitä emme näe muuallakaan, emme huomaa ulkonaisillakaan silmillämme. Vaikka koko avaruuden henkinen voima olisi takanamme, jos ei meillä ole kykyä aistia sitä, niin olisihan se aivan hyödytön, olematon meille. Mutta kun avaamme tiehyet tuolle voimalle niin silloin me rupeamme aistimaan sitä päivä päivältä suuremmassa määrin, kunnes viimein tulemme keskukseksi, jonka kautta tietoisesti näemme sen Suuren voiman avulla koko olemassa-olon moninaisuuden.

Mikä on sitten se, jonka avulla me voisimme nousta, kasvaa ja kehittyä semmoisiksi kun meidän Vanhemmat Veljemme nykyisin ovat, sillä tiedämmehän että he kerran ovat olleet kuten yksi meistä? Kaiken tämän me voimme saavuttaa **Tahdon** avustamana, sillä tahto on hengen ensimmäinen toimintamuoto, eli paremmin sanoen on toimiva henki eli vieläkin paremmin, tahto on henki toimivana. Koko kehitysjärjestelmän, kaiken muodollisuuden siinä on tahto synnyttänyt, kutsunut oimaan, sillä se on juuri se suuri Itse joka on kaiken takana. Se myöskin koko kehitysjärjestelmää edelleen vie, sillä kuten sanottu tahto on toimiva henki. Tämän saman salaisuuden ovat meidän Vanhemmat Veljemme löytäneet menneisyydessä ja sitä hyväkseen käyttäneet, samaa on meidänkin käytettävä jos mielimme kehitystämme jouduttaa. Kuitenkin on meidän muis-

tettava, ettei meidän pidä tahtomme itsekäisyyttä kohti suunnata, vaan lähimäisrakkautta, avuliaisuutta ja veljeyden aate- luutta kohti on sydämemme ihanteet kohotettava ja annettava heränneen tahtomme toimia siihen suuntaan niin silloin seuraa tulokset itsestään.

Teosofinen sanoma on maailmalle julistettu sitä varten että ne, jotka tahtovat tehdä työtä niiden Vanhempien Veljien kanssa ja auttaa ihmiskunnan kehitystä eteenpäin, niiden tahto kulettaa heidät vähitellen juuri noiden Veljien luo. Siihen tietoi- suuteen voimaan ja valtaan, iloon ja riemuun missä Hekin o- vat. Kuulemaan mitä sfäärien harmonioita mitä Hekin kuuntele- vat ja näkemään kasvoista kasvoihin Jumalan, katselemaan sitä päivää, joka on aurinkoaikin kirkkaampi.

Kaipa us.

Maailma on täynnä kaipausta. Milloin vaan ihmiset tapaa- vat toisensa aina tuo sama asia tulee jotenkuten esille. Voi jos sentäänkin olisi asiain niin ja niin, huo'ahtaa itsekukin toi- selleen keskinäisessä puhelussa. Jos se ja se seikka oli- si toisin kun se nyt on! Mutta vielä paljon enemmän kun siitä julki puhutaan, paljon enemmän siitä jokainen ihminen itse mielessään ajattelee. Me näemme kaikkialla henkilöitä, jotka o- vat kaipauksensa perään uhranneet paljon. Näemme miehiä ja naisia jotka luopuvat mukavuuksistaan, unhoittavat väsymyk- sensä ja vieläpä itsensäkin kokonaan kaipauksen tähden.

Monasti tulee mieleen kysymys, miksi oikeastaan ihmisen, joka on kuten uskonnot opettavat Jumalasta syntyisin, pitää laskeutua aineellisen elämän syvänteihiin ja pimeyteen muka- naan miltei ainoastaan pohjaton kaiho?

Jos kysymme vastausta tähän salatieteeltä niin sanoo se, että tuo kaiho johtuu siitä elävästä ja todellisesta päätöksestä, jonka ihmishenki tekee silloin kun se on Itseensä uppoutunut taivasmaailman onnellisen elonsa jälkeen ja päättää laskeutua jälleen elämän aaltoilevalle selälle. Hän päättää nimittäin silloin toteuttaa jotakin niistä suunnitelmista, joita heräsi hänen mie- lessään silloin kun hän taivasmaailmassa eli. Se käy verrat- tain helposti ylempillä elämäntasoilla joilla aine on keveää ja

helposti liikkuvaa ja muodostuvaa, mutta ei käykään enään niin helposti fyysillisen aineen raskaissa muunnoksissa, johon elämän pyörä hänet vetää. Nuo taivas muistot liikkuvat hänen mielessään lakkaamatta ja kaihonsa ei anna hänelle rauhaa vaan kehoittaa häntä luomaan jotakin edes joka vastaisi niitä kauneuksia. Täten hän oppii tekemään luomistyötä ja auttaa Jumalan tarkoituksien toteutumisia aineen pyörteissä. Aika ajottain on nuo kaihoiset pyrkijät suurilukuisempia ja tapahtuu se silloin kun uuden rodun luomistyö on alussa. Silloin tavallisesti ilmestyy paljon semmoisia katkeamattomalla tarmolla varustettuja henkilöitä, jotka ponnistuksillaan saavat viitotettua toisillekin miten fyysillistä elämän toimintaa olisi suunnattava että siitä koituisi suurempaa, parempaa ja täydellisempää sekä onnellisempaa toimintaa kun mihin on totuttu..

Tätä selitystä silmällä pitäen onkin siis kaiho henkisenä tekijänä luomistyön opettaja meissä, vaikkapa toisinaan sen kourissa kiusaannummekin.

Ihmisen kolminaisuus ja minä-tajunta.

(Edouard Schuren mukaan)

Samoin kuin kaikkeuden kolminaisuus keskittyy Jumalan ykseyteen eli Monadiin, samoin ihmisen kolminaisuus keskittyy minä-tajuntaan ja tahtoon, jonka elävä ykseys kokoa kaikki ruumiin, sielun ja hengen kyvyt. Inhimillinen ja jumalallinen kolminaisuus koottuna Monadiin muodostaa pyhän kolmikulman. Mutta ihminen toteuttaa oman ykseytensä vain suhteellisesti, sillä hänen tahtonsa, joka vaikuttaa kolko hänen olemukseensa, ei voi kumminkaan yhtäikaa ja täydellisesti vaikuttaa sen kolmeen elimeen, — vaistoon, sieluun ja järkeen. Kaikkeus ja Jumala itsekkään eivät näyttäyty hänelle kuin vuorottain ja peräkkäin näiden kolmen peilin heijastamina. 1) Vaistomaisesti ja aistinten läpi nähtynä Jumala on moninainen ja lukematon kuten sen ilmennysmuodot. Siitä johtuu juuri polyteismi jossa Jumalien luku ei ole rajoitettu. 2) Järkeilevän sielun tarkastelemana Jumala on kaksinainen, henki ja aine. Siinä Zoroasterin, Manikeylaisten ja useiden muiden uskontojen dualismi. 3) Puh-

taan järjen kannalta hän on kolminainen, henki, sielu ja ruumis ilmeten kaikkeuden kaikissa muodoissa. Siitä Intian kolminaiset jumalanpalvelusmenot (Brahma, Vishnu ja Shiva) ja kristinuskonkin kolminaisuus (Isä, Poika ja Pyhä-Henki.)

Kaikki yhdistävän tahdon käsittämänä Jumala on yksi ja siitä on meillä kaikessa ankaruudessaan Moseksen hermeetinen monoteismi. Siinä ei ole enään personallistuttamista eikä lihaantumista. Me poistumme näkyväisestä maailmasta ja astumme Ehdottomaan. Ikuinen yksin hallitsee tomuksi arvostelua maailmaa. Uskontojen erilaisuus johtuu siis siitä tosiasiasta, että ihminen toteuttaa jumaluuden vain omassa olemuksessaan, joka on suhteellisen ja rajallinen, kun taas Jumala toteuttaa joka hetki kolmen maailman ykseyden kaikkauden sopusointuna.

Pytagoraan verraton ansio on, että hän kreikkalaisena merona on muodostanut sen selväksi. Hän teki siitä teogoniansa keskuksen ja tieteitten perustan. Kaikki suuret, uskonnolliset vähityt ovat sen tunteneet, kaikki teosofit ovat sen aavistaneet. Eräs Zoroasterin lauselmä kuuluu, — Luku kolme kaikkialla vallitsee ja ykseys on sen perusta.

Kolme tietä.

Kirj. Clara M. Codd.

(Suom. —i.—o.)

Indialaisissa, maailman vanhimmissa pyhissä kirjoissa sanotaan, että on olemassa kolme tietä joiden kautta ihminen voi tulla Jumalan yhteyteen. Koko maailma kulkee tätä lopullista päämäärää kohti, joko tietoisesti tai tietämättään ja kehityksen suuri tehtävä on, tuoda ihmissielut läpi aikakausien takaisin Hänen luokseen. "Me olemme luodut Hänelle," huudahtaa pyhä Augustinus ja meidän sielumme ei saa rauhaa, ennenkuin me löydämme levon Hänessä." Kunkin ihmisen luonteen mukaan on hänen matkansa suunniteltu ja elämä elämän jälkeen me kuljemme päämääräämme kohti, kunnes viimeisen kehityssteen mystillisessä korkeudessa nämä kolme tietä yhtyvät yhdeksi ja ihminen yhtyy itsetietoisena loistavaan elämään.

Astrologeille on tunnettua aate seitsemästä säteestä, joihin yhteen tai toiseen jokainen ihmissielu kuuluu. Mutta paitsi näitä seitsemää sädettä on olemassa yksinkertaisempi kolmi-jaoitus, joka on suhteessa ihmisen kolmeen ominaisuuteen ja jonka tarkoitus on heijastaa jumalaisen elämän kolminkertaista ilmennystä. Nämä kolme ominaisuutta ovat viisaus, rakkaus ja voima; ajatus, tunne ja tahto. Monen elämän jälkeen täällä me opimme vähitellen ilmentämään tätä suurta olevaisuutta yhä todellisempana ja senmukaan mikä näistä elämänsuunnista tuntuu todellisemmalta meidän sisäiselle itsellemme, sellaisena näemme me elämän ja kaikkeuden ja kuljemme sitä tietä päämääräämme kohti.

On joitakin, joille tiedon ihanne kuvastaa mitä loistavimpana. Heille on tieto elämän suurin voima. Viisaus ja salainen tieto vetää heidän huomionsa vastustamattomasti puoleensa. Sellainen ihminen on tien ensimmäisillä asteilla. Hän on yksi horjumattomia etsijä-sieluja. Rakkaus ja toiminta ovat myöskin olemassa hänessä, mutta ne ovat vähäarvoisempia avuina. Hän etsii tietoa ennen toimintaa, ymmärrystä ennen rakkautta. Hän kulkee eteenpäin ajatuksen ja tutkimisen avulla. Sellainen pyrkijä saavuttaa viimein viisauden. Hänestä tulee Viisas, Auttaja.

On toisia, joille viisaus ei merkitse mitään rakkauden rinnalla. He eivät pidä välttämättömänä etsiä ymmärtämystä elämän ja luonnon mysterioille. Heille on elämän suurin salaisuus antamisessa ja uhrautumisessa niiden hyväksi, joita he rakastavat. Tämän tien ihanuus tekee sen rakkaaksi monille ihmissieluille ja on paljon ihmisiä, jotka kulkevat sitä. Tien alemmilla asteilla voivat sellaiset sielut usein erehtyä mielettömyyksiin hellyydessään, mutta korkeimmilla asteilla tämä rakkausluonto tulee verrattoman loistavaksi ja kauniiksi. Tämän tien kulkija on se, joka jonakin päivänä on tuleva ihmisten Rakastajaksi ja Lunastajaksi. Pyhimys, joka rakkaudessaan kadottaa kokonaan järjen arvostelukyvyn, antaa täydellisen jumalaisen rakkauden säteillä äidinsydämeästään. Hänestä on tullut Rauhan Ruhtinas.

Kolmas näistä teistä on voiman tie. Indian pyhien kirjojen Toiminnan taito". Niille, jotka kulkevat tätä tietä on toiminta suurena elämäntehtävänä. Ajatus ja tunne, jotka eivät ole välittömästi yhdistyneet toimintaan ja tarkoitukseen ovat

heille ainoastaan huvitteluja. Tehdä, rakentaa, luoda, saada näkyväiseen muotoon huolimatta kaikista esteistä. Tämä on suuri ihanne, joka valtaa soturi-sielut tällä elämän tiellä. He ovat voittajia, "Onnellisia Sotureita." Todellisuudessa saavuttaa ja tehdä on heidän ihanteensa. Alemmalla asteella se ilmenee tyranniutena ja meluavana luonteena. Nämä ihmiset syntyvät myöhemmin hallitsijoina, sankareina, sotajoukkojen johtajina, valtiomiehinä tai kuninkaina jaloilla ominaisuuksilla.

Jos me kuljemme mitä tietä hyvänsä, me kohoamme korkeampiin asioihin "Astuimina meidän kuolleet itsemme," ja vaikka tiet näennäisesti näyttävät erilaisilta on päämäärä sama ja jakautumaton. Sankarissa elää pyhimys ja filosofi, hänen tahtonsa tuo hänelle viisauden kokemusten kautta ja hänen palveleva voimansa tuo hänelle kaikkikäsitteävän rakkauden kyvyn.

Samoin on laita Pyhimyksen — Viisaan kanssa. Rakkauden taito tuo hänelle voimaa palvelemaan ja lopullisesti elämän syvien mysteriöiden ymmärtämisen. Tiedon halu johtaa häntä korkeimpaan palvelukseen ja ymmärrykseen joka on rakkaus, joka elää jumalalle, tuntee ja rakastaa häntä myös. Hän, jota rakkaus johtaa päämäärään löytää viisauden ja voiman vuotavan hänen jalkojensa juureen. Joka etsii tietoa, löytää rakkauden syntyneenä tiedosta ja pelastavan, sovittavan ja johtavan voiman niistä molemmista.

"Yhtä Jumalan kanssa." Täydellinen ihminen, josta nyt jumalainen elämä ikuisesti loistaa oli kerran ollut Viisaana Pyhimyksenä ja Ritarina ihmisten joukossa ja on nyt tullut heille jumalan viisauden, rakkauden ja voiman oikeaksi kanavaksi, johtaen, siunaten ja opettaen.

Täten johtavat kaikki tiet Jumalan luo ja ne kaikki ovat olemassa jokaisen sielussa. Minkä tien me valitsemme riippuu meidän synnynnäisestä luonteestamme, meidän asemastamme, ympäristöstämme ja elämäntavastamme. Kun me kuljemme yhtä, kuljemme me myöskin toista. Tämän yhden tien ihanne vaikuttaa ainoastaan suuremmalla taikavoimalla meihin. Mietiskellen tällä tavalla sielun Salaisella Tiellä, me huomaamme, ettei toisten tie tarvitse olla välttämättömästi sama kuin meidän tiemme ja että totta ja kaunista on sanonta: "Tiet Jumalan luo ovat yhtä monet kuin ihmis-sielut."

Hääpuku.

Ella Van Gilden

(Suom. —i.—o.)

Pienessä Mundin kuningaskunnassa eli kerran vanha vaimo kahden rakastettavan tyttärensä Sella ja Terran kanssa.

Molemmat tytöt olivat kauniita, mutta luonteeltaan aivan erilaisia. Sella oli hyvä, ystävällinen ja ajatteleva, mutta Terra oli häijy ja itsekäs. Siitä huolimatta rakasti äiti Terraa enemmän, sillä hän oli äitinsä tapainen. Terra sai kaikki kauniit tavarat ja puvut mitä äidillä oli ja sai kasvaa ilman minkäänlaisia huolta tai kuria. Sella ei saanut milloinkaan kaikkea sitä mitä Terra.

Maan kuningas oli lähdössä pitkälle matkalle ja hänen piti takaisin tullessaan tuoda morsian mukanaan. Mutta kun matka oli pitkä ja paljo vaikeuksia ei hän voinut varmaan sanoa koska hän palaisi ja siksi hän varoitti kansaa olemaan aina valmiina häntä vastaanottamaan saapui hän yöllä tai päivällä.

Niinpien kuin kuningas oli mennyt, kansa alkoi elää välinpitämättömästi. Jotkut ajattelivat, että kestää kauan, ennenkuin hän tulee takaisin ja heillä on kylliksi aikaa valmistautua. Toiset taas ajattelivat, että hänelle saattaa tapahtua onnettomuus tai jotain muuta ettei hän enään milloinkaan palaa. Jotkut laittoivat vaatteensa kuntoon ja veivät ne talteen siksi kun hän palaisi. Mutta sangen harvat odottivat häntä tulevaksi minä päivänä hyvänsä ja tekivät mitä kuningas oli käskenyt.

Terra ja hänen äitinsä valmistivat loistavia juhlapukuja. Ne olivat silkistä, koristeltuna kultaompeleilla, kalliilla kiviillä ja kun ne olivat valmiit, laittoivat he ne hienoon kirstuun, sillä ne olivat liian kauniit käytettäväksi muussa kuin kuninkaan juhlissa.

Mutta Sellalle ei valmistettu mitään ja hänellä oli ainoastaan jokapäiväiset vaatteensa joita hän käytti hoitaessaan ja ruokkiessaan lampaita ja pieniä avuttomia karitsoita, eikä yksikään tiennyt minkälaista pukua hän suunnitteli kuninkaan tuloksi, ollessaan vuorilla lampaidensa kanssa. Huolimatta siitä, miten väsyneet hänen kätensä olivat kutoi hän vähän joka ilta

pukuaan pienistä villasäikeistä, jotka olivat tarttuneet orjantappurapensaihin lampaiden kulkiessa ohi ja koristi sen kukkien loistavilla terälehdillä joista hän niin paljo piti. Kyynel vierähti joskus hänen poskelleen ja puvulleen, mutta hän pyyhki sen pois nauraen ilosta, sillä hän tiesi, että kuningas tulisi olemaan tyytyväinen hänen työhönsä.

Pitkän ajan perästä levitettiin viimeinkin tieto, että kuningas oli tulossa. Jokaiselle tuli kiire saada itsensä valmiiksi ja toisilla ei ollut enään kylliksi aikaa valmistautua joten he jäivät pois. Mutta Terra ja Sella pukivat päälleen valmistamansa puvut ja menivät kuninkaan juhliin. Terra tahtoi Sellan pysymään oven luona, sillä hän piti häntä liian ryysyisen näköisenä ollakseen esillä. Itse Terra meni lähelle kuninkaallista istuinta. Jonkun ajan kuluttua tuli juhlan ohjaaja katsomaan jos kaikki oli kunnossa. Kun hän näki ihmisiä, jotka olivat tulleet sinne sellaisella kiireellä, etteivät olleet ehtineet asianmukaisesti pukeutua ajoi hän ne ulos, sillä ei kukaan saanut tulla kuninkaan eteen, ellei hän ollut huolellisesti puettu.

Kun hän näki Terran, kysyi hän miksi ei hänellä ollut kunnollisempaa pukua. Hämmästyneenä katsoi Terra loistavaa pukuaan. Se oli kaikki tahriintunut ja pilaantunut käyttämättömänä, ompelut ja koristeet olivat aivan mustia. Kun hän meni ulos, aikoi hän ottaa Sellan mukaansa, mutta juhlaohjaaja otti häntä kädestä sanoen: "Katsokaa, hänellä on hääpuku". Terra katsoi ihmeissään ja tarkasteli joka langan joka oli muuttunut kullaksi. Kyyneleet olivat helminä ja loistavat kukat ja lehdet ihmeellisinä koristeina. Johtaja otti Sellan ja vei hänet istumaan samalle tuolille, jonka Terra ensin omisti itselleen, sillä Sella oli kelvollinen istumaan niiden kanssa, jotka ottivat ja olivat valmiit kuninkaan tulolle.

Olijoiden salaisista puolista.

(C. W. Leadbeaterin mukaan.)

VII.

Me jokainen huomaamme jossain määrässä mitenkä jotkut paikat vaikuttavat meihin erityisemmin eli että me saamme niistä ikäänkuin erilaisia vaikutuksia. Meihin vaikuttaa erilainen maisema eritavalla, sama on laita erilaisten rakennus-

ten. Me saamme vankilasta synkän ja surullisen vaikutuksen, kirkko taas vaikuttaa aivan päinvastoin, me saamme siitä mieltäkohottavan tunnelman. Miksi niin tapahtuu. Useat ihmiset eivät viitsi vaivata ajatuksiaan ensinkään sillä vaan antavat sen tunnelman mennä niinkuin se on tullutkin, he luulevat että se on niin siksi kun tottumus on siihen ajatuksen ja mielen paikoittanut. Mahdollisesti se niin onkin mutta siinä on paljon enemmänkin kun sitä järjelemään rupeaa. Jos rupeamme kysymään miksi tuo vaikutus kuitenkin tulee meihin ja mistä se johtuu? Jos otamme huomioon korkeampia ja hienompia elämän tasanteita ja luonnon sisäisempää elämää niin me tiedämme silloin että jokainen olio on luonnossa elävä ja säteilee itsestään ulos omankaltaista säteilyään, levittää ympärilleen omanlaistaan vaikutusta jonka voi tuntea se joka on siihen harjaantunut paljon suuremmassa määrässä kun semmoinen henkilö luulee-kaan joka ei ole semmoisiin viitsinyt huomiotaan kiinnittää.

Me tiedämme sen että puulla ja raudalla on omanlainen säteilypaineensa ja vaikutuksensa ihmiseen; miten ne herättävät ikäänkuin toimimaan ihmisessä joitakin elimiä ja mitenkä ne ovat myös alttiita ihmisen vaikutuksille. Mikä on siis se suuremman juhallinen vaikutus jonka me saamme suurista vanhoista kadetraaleista ja jota ei kylmäverisinkään maallikko voi täysin välttää eikä paeta, ja mistä se johtuu

Ymmärtääksemme tämän on meidän ensiksi ymmärrettävä minkälaisen olosuhteiden alaisena tuo on rakennettu? Nykyaikaiset kirkot, jotka on rakennettu useammat siten että rakennusurakka on annettu sille joka on sen vähemmällä ottanut ja joka sen pikemmin on valmiiksi tehnyt, eivät kannu mitään semmoista vaikutustakaan joka säteilee vanhoista suurista kadetraaleista. Se johtuu siitä että silloin kun noita vanhoja keskiaikaisia kadetraaleja rakennettiin oli usko todellisempi kun nyt ja kun muurari muurasi tiilejä niihin piti hän sitä pyhänä työnä, joka tiili oli hänen mielestään kuin alttarille asetettava uhri. Kun tällöinen henki vallitsi työssä yleensä tulivat jokainen esine, raudat sekä tiilet kyllästetyksi noiden ihmisten hurskaalla magnetismilla. Ihmiset jotka kulkivat ohi antoivat ajatuksensa pyhällä kunnioituksella virrata tehtävän temppelin kunnioittamiseksi, täten jokainen lähetti pyhimät tunteensa tuota keskustaa eli rakenteilla olevaa ympäröimään. Sisäkoristukset saivat vieläkin suuremmassa määrässä tuota ylevää huomi-

ota osakseen. Jokainen pensselin veto, jokainen taltan isku jonka kuvien veistäjä niissä teki oli kuin jumalalle uhraamista. Kun täten työ alusta loppuun tehtiin pyhyyttä ja jumalan kunnia ajatellen täyttyi jokainen esine ylevällä tunteella, kyllästyi voimakkailla rakkauden tunteilla tullen aivan kuin taikakaluksi, talismaniksi, joka säteilee voimaansa takaisin ja on tullut satojen vuosien aikana niissä kävijöiden kautta uudelleen ja uudelleen saamaan samoja vaikutuksia sekä heijastamaan niitä takaisin. Tällä tavoin ovat kaikki vanhan ajan rauniot ja kuvapatsaat, pyramiidit ja monet muut voimakkaita magneettisia keskuksia, jotka saattavat vaikuttaa vieläkin niiden luona kävijöihin.

Kaikki ne paikat joissa on uskonnollisella hartaudella jumalaa palvottu kuten ovat kirkot ja kadetraalit joista jo mainitsin, ovat erityisen voimakkaalla magnetismilla kyllästytetty. Tiedän sen omista kokemuksistani niissä, sillä ne ovat olleet minua lähempänä aivan kuten ne ovat meitä kaikkia toisiakin länsimailla asuvia lähempänä. Mutta kuitenkin ei meidän saa luulla ettei toisten kansallisuuksien ja toisten uskontojen tempeleistä säteilisi sama lumous. Se tietysti eroaa hieman laadultaan mutta kuitenkin on niillä tuo tenhonsa ihmeteltävässä muodossa. Muhamettilaiset moskeijat, juutalaisten synagogat, Buddalaisten temppelit j. n. e. ovat joskin hiukan toisistaan eroavia niin kuitenkin sangen voimakkaan vaikutuksen antajia selvänäkijän auran.

Toinen huomattava tekijä semmoisilla paikoilla kun kirkot ovat on se että ne kaikki ovat perustettu jonkun pyhimyksen nimeen tai muistoksi. Tämä tekijä ei ole suinkaan mikään vähäinen tekijä katsoen siihen että tuo henkilö joka on pyhimyksen nimen kansalaistensa keskuudessa ansainnut on ansainnut sen siitä syystä että hän on ollut kosketuksissa korkeampain elämäntasojen kanssa. Ja kun niin on ollut on tuon henkilön magnetismi ollut ehdottomasti paljon voimakkaampi ja kauemmas-kantoisempi. Semmoisia paikkoja joissa nuo niin sanotut pyhät pyhyytensä saavuttavat palvotaan kautta maailman. Se paikka missä esimerkiksi Buddha sai valaistuksensa ja vihkimyksensä on kyllästetty niin voimakkaalla magnetismilla ettei tarvitse olla paljoakaan selvänäköisyys-aistia ihmisellä kun hän sen tuntee. Selvänäköisyyskyvyn saavuttaneelle henkilölle hehkuu se paikka kun auringon paiste huolimatta aikakaudesta jotka ovat

siitä jo vierähtäneet. Alcyone sanoo: — “kun istuin sen puun alla A. Besantin kanssa, jossa Budda mediteerasi 49 vuorokautta, niin sain näkyviini Herra Buddan aivan semmoisena kun hän oli silloin kun vihkimyksensä saavutti. Hänen ajatusmuotonsa ovat vieläkin siinä ympäristössä sangen voimakkaita. Minulla, jolla oli tilaisuus elää niihin aikoihin 588 ennen Kristusta ja tulla silloin Hänen seuraajakseen, oli nyt tässä elämässäkin paljon helpompi päästä kosketukseen Hänen kanssaan; mutta kuka hyvänsä, joka vähänkin on herkkä voi nähdä hänet samoin kuin minäkin olen nähnyt sillä ilmapiiri on aivan täynnä Hänen vaikutustaan ja suuret Deevat yhä vieläkin vartioivat sitä paikkaa ja käyvät ottamassa eli paremmin sanoen kylpemässä niissä voimakkaissa magneetti virroissa joita siinä paikassa on.”

Kaikki paikat, joissa jotakin erityisempää jatkuvasti harjoitetaan omaavat omanlaisen vaikutuksensa ja säteilypaineensa siihen jonka mieli on herkkä niitä vastaan ottamaan. Semmoisia paikkoja ovat lukuunottamatta kirkkoja ja kadetraaleja, kaikki yleiset rakennukset kaikkialla kuten koulut, kirjstot, luentosalit, kokoushuoneet, vieläpä vankilat, kuritushuoneet ja teurastimotkin. Salatieteen oppilaan on sentään paras välttää semmoisia paikkoja kuin ovat vankilat ja teurastimot sillä niistä säteilee niin kauhea epätoivo ja synkkyys että siinä tarvitsee olla hyvin pitkälle harjaantunut ennenkuin siitä pilvestä selvenee. Myöskin on hautuumaita mahdollisimman mukaan vältettävä sillä kun sivistyksemme ei ole vielä sen korkeammalla niin sille joka haluaa kasvattaa itsessään sisäisiä kykyjä ei ole edullista joutua niiden ihmissielujen kanssa tekemisiin jotka aineellisuuteen taipuvaisina itsepäisesti koettavat pitää hengissä eetteristä kaksoispuoltaan mätänevistä ruumiista lähtevillä erittymillä; eikä myöskään niiden alhaisella sivistysasteilla olevien luonnonhenkien kanssa jotka niillä erittymillä herkuttelevat. Myös on kokonaisia kaupunkeja jotka omaavat erikoisen leimansa, oman magneettisen vaikutusvoiman. Niiden joukossa on länsimaisista kaupungeista yksi joka on erittäin mielenkiintoinen tutkijalle siitä syystä että se omaa kolme erityisen huomattavaa vaikutusta sen kolmelta toimintakaudelta. Se on Rooma, Ikuinen Kaupunki. Salatieteen oppilaalle jolla on vaan mahdollisuutta käydä siellä, on viehättävää tutustua Europassa tuon huomatuimman kaupungin vaiheisiin. Minuun se ainakin

vaikutti sangen mahtavasti. Ja mikä vieläkin ihmeellisempää ei niinkuin luulin keskiaikaisen katoolisen kirkon ja maailmanvallan keskus tullutkaan niin voimakkaana esille muinaisuudesta kun tuli vanha Ceasarien Rooma. Sen vanhan maailmankeskuksen voima on vieläkin siksi valtava että se vie voiton koko keskiajan kirkollisesta Roomasta kuin myöskin nykyajan poliittisesta keskuksesta Italian pääkaupunkina.

Kun selvänäkijä seisoo vanhassa Rooman Colosseumissa ja katselee tuota kirjavaa näytelmäsarjaa jota on siinä näytelty kauan aikaa sitten. Kun hän sitten vertaa sitä vanhan ajan innostusta joka sai joukot silloin liikkeelle ja mielet kiihdyksiin, niin on hänen hyvä verrata sitä eroa mikä vallitsee niiden mielten kuohujen ja nykyisten välillä. Hän huomaa miten hiukan itseasiassa on kehitys tehnyt tehtäväänsä vielä tällä inhimillisesti katsoen pitkällä ajalla. Hän huomaa kyllä eron mikä on sen vanhan eli neljännen alarodun ja tämän viidennen alarodun elämäninnostuksen välillä, mutta se ero ei ole kuitenkaan niin suuri kuin mitä meidän itserakkautemme toisinaan uskottelee.

Vähemmän mielenkiintoista lienee tutustua mihinkään itämaisiin raunioihin sillä siellä, kuten esimerkiksi Intiassa on jokapäiväinen elämä pysynyt muuttumattomana tuhansia vuosia. Intian loistoaika joka oli monia kymmentuhansia vuosia sitten Atlantilaisen monarkian hallituksen alaisuudessa on kyllä jättänyt muistomerkkiä jälkeensä, mutta ne häipyvät legentojen usvaan joten niistä on paljon vaikeampi saada selvää kuin monesta nuoremasta sivistyksestä. Esimerkkinä siitä miten tarina jo todellisuus sekoittuvat toisiinsa mainitsen tässä yhteydessä yhden. Olen nimittäin käynyt Ceylonissa, eräällä vuorella olevassa Buddalaisessa temppelissä, vuoren huippua kutsutaan nimeltään "Aatamin kärki". Tämä kumma nimi johtuu siitä että saarella asuvat eri uskonnonlahkot pitävät sitä huippua itselukin pyhänä. Buddalaiset ovat rakennuttaneet sinne temppelin "jalan-jäljen" muistolle. Sillä niin kertoo tarina, että Herra Budda vieraillessaan Ceylonissa astraali-ruumiissaan, — (kuten tunnettua ei Budda fyysisessä ruumiissaan koskaan Ceylonissa käynyt) — kävi muunmuassa vuorenhaltian luona, jota kansa kutsuu nimeltään Saman Deviyo, ja juuri kun Budda oli lähtemäisillään pois pyysi Saman Deviyo että Hän jättäisi jonkun huomattavan merkin käynnistään siellä. Pyyntöön vastaten Budda astui jalallaan kalliolle johon jäi jalan jälki. Nyt vuo-

ren haltija suojellakseen tuota sädehtivää jalanjälkeä kaikellaiselta ulkonaiselta vaikutukselta nosti suuren kallioliolkareen sen päälle, josta tuo huippu on muodostunut. Saaren alkuasukkaat selittävät että se on yksi monista Vishnun jalanjäljistä. Kristityt ja Muhamettilaiset taas sanovat että se jalanjälki on Aatamin koska se vuorenkärki kantaa sitä nimeäkin. Tosiasia on kuitenkin se että paljoa ennenkuin mikään noista uskonnoista oli syntynytäkään, paljoa ennenkuin Budda olikaan, pidettiin tuota samaa vuorta kunniaassa ja pyhänä, sillä tuo sama Saman Deviyo kuuluu suureen deevajärjestöön, joka sisällyttää itseensä suuria Adeptisieluja ja vaikkapa Hän itse ei kuulukaan siihen kehityslinjaan jota ihmiskunnaksi sanotaan niin tottelee Hän kuitenkin Valkoisen Veljeskunnan niitä Johtajia joiden tehtävänä on huoltaa ihmiskunnan kehitystä. Hänen työnsä vaikkapa kuuluuikin suoraan luonnonhenkien linjaan tekee Hän kuitenkin työtä joka on maailman kehityksen eteenpäin auttaminen.

Veikko Palomaan lahjoitus tili.

Mrs. L.	\$2.00
Miss. L. L.	\$2.00
Miss. A. P.	\$3.00
Mr. K. R.	\$5.00
Mr. A. P.	\$2.00
Mrs. H. K.	\$5.00
Miss. H. J.	\$3.00
Mr. K. K.	\$3.00
Miss. E. K.	\$3.50
Miss. M. K.	\$3.50
Mrs. M. R.	\$1.00
Miss. O. W.	\$1.00
Mr. G. A.	\$2.00
Mr. S. T.	\$3.00
Miss. T. L.	\$5.00

Mr. F. M.	\$3.00
Mr. E. K.	\$3.00

Yhteensä \$50.00

Ylläolevat rahat ovat lähetetyt Veikko Palomaalle Kurikka, Suomi, kahdessa erässä, nimittäin, Hedman & Hornborg Co. kautta 31 p. tammik., 1920 \$25.00 ja Helander & Nekton Co. kautta 8 p. maalisk. 1920 \$25.00.

Brooklynissä, Maaliskuun 10 p. 1920.

Matti Simpanen.

Astrologisia luonnekuvauksia.

(Tämä kirjoitusarja tulee jatkumaan joka numerossa läpi vuoden, joten jokainen tulee vuoden kuluessa löytämään näistä ohjeita oman luonteensa tuntemiseen ja kasvattamiseen — Toim.)

Jumalan suunnitelma ihmisiin nähden on kasvattaa heistä täydellisiä kaikissa avuissa. Vaikka siis yhden eläinradan merkin vaikutus onkin etualalla kussakin ihmisessä, löytyvät kaikkien merkkien vaikutteet jokaisessa enemmän tai vähemmän toimivina. Toimikaamme siten että uinuvilla kyvyilläkin on tilaisuus kehittyä.

Aurinko Oinaassa.

Maaliskuun 21 ja huhtikuun 21 päivien välillä syntyneille.

Ihmiset jotka ovat syntyneet tässä merkissä ovat huomattavia voimansa ja toimintatarmons puolesta. Joko ulkonaisten tai sisäisten voimiensa puolesta he ovat voittamattomia. He eivät välitä vastuksista eivätkä pelkää niitä. He ovat tavallisesti hyväsydämisä, jaloluontoisia, edistysmielisiä ja miellyttäviä, mutta oikullisia. He ovat puheliaita ja nauttivat saadessaan

miellyttää toisia. He rakastavat kauneutta, sopusointua ja ylellisyyttä, mutta ovat valmiit puoltamaan oikeuksiaan, ja mielihyvänsä, vaikka taistelemalla jos tarvis vaatii.

He pitävät tieteellisestä ajattelusta ja ovat pohjaltaan filosofisia. Heidän filosofiansa kuitenkin kallistuu käytännöllisiin asioihin. He voivat saavuttaa suurta menestystä jos antavat tarpeellista huomiota henkisen puolensa kasvattamiselle ja alemman minänsä voittamiselle. Mutta alempi minä on heillä niin voimakas että ainoastaan harvat kykenevät sitä johtamaan korkeammalla.

”Kehittäkää henkiset lahjanne niin kaikki on teidän,” sanoo suuri opettaja Oinaan ihmiselle. Heidän tulee ponnistaa eteenpäin ja avata sielunsa ijankaikkiselle valolle — silloin he saavuttavat onnen ja menestyksen joka heille kuuluu.

Heissä on maailman valta ja valo uinuvana, sillä heidän tahtonsa on luja ja hallitseva, heidän sympaattinsa herkkä ja syvä, niin että he tulevat pidetyiksi kansan kesken. Heillä on voimakas toimintatarjo, joka, ellei se saa heidän korkeamman minänsä täyttä johtoa, syöksee heidät kerta toisensa perään turmioon.

Tässä merkissä syntyneiden heikkoja puolia on itsekkyyks, kiukku, kärsimättömyys, tuhlaavaisuus ja oikuttelu. Vihastuttuaan on heidän vaikea unhoittaa ja antaa anteeksi. Monet tämän merkin ihmiset puhuvat liian paljon itsestään. Mustasukkaisuus kuuluu myös tämän merkin ihmisten varjopuoliin ja on se varsinkin naisissa niin voimakas, että he sen kautta menettävät tilaisuuden ollakseen kaunein ja pidetyin seurapiirissään. Vaarallisin tämän merkin ihmisten heikkouksista on päihdyttävien juomien ja huumaavien aineiden käyttö.

Tämän merkin ihmiset menestyvät parhaiden loka- tai jouluukuussa syntyneiden kanssa.

Heidän johtava planettansa on Mars.

Tärkein viikkopäivä, tiistai.

”Onnen kivet,” amethys ja timantit.

Värit, ruusunpunanen.

Kukkaset, tulpaanit.

Elementti, tuli.

Oinaassa syntyneet lapset.

Tämän merkin alla syntyneet lapset tulee kasvattaa varovasti. Heitä ei missään tapauksessa saa pakoittaa mihinkään, ei

kiusotella, loukata tahi häväistä. On paljon parempi antaa heidän pitää omat pienet "pänsä," ja koettaa heitä kärsiä ja ymmärtää. Hyvyys ja ymmärtämys ja korkein rakkaus tulee ohjata näitä Oinaan lapsia. Rankaisu jo kovuus on heille erittäin vaarallista, sillä heidät tulee pitää mielen liikutuksista vapaina. Heidän tunne-elämänsä on voimakas ja sitä ei suinkaan tule ruokkia ja vahvistaa saattamalla heille mielipahaa ja kiukkua. Heidät tulee voittaa rakkaudella ja ymmärtämyksellä. On parempi vaikka he ovatkin vallattomia — sillä heidän sisäinen voimansa pakottaa heitä siihen — kuin estää se kovuudella, joka estää tuon sisäisen voiman kasvamis mahdollisuuden.

Oinaan lasten tulee saada nukkua paljon ja yksinään, parempi jos eri huoneessa. Heidän suhteensa tulee vanhempien ja kasvattajien olla huolellisia ettei heidän himoluontonsa pääse kehittymään väärään suuntaan. Himotai tunne-elämä on voimapatteri. Sitä voimaa voidaan käyttää joko parhaan tai hyvään. Koska näillä lapsilla on tuota voimaa tavallista enemmän, niin ohjattakoon sen käyttöä jo lapsena oikeaan suuntaan. Toisin sanoen, lapsissa on sen ravitsemista estettävä. Se saa ravintoa vihasta johtuvista mielenliikutuksista, tarpeettomien halujen tyydyttämisestä y. m. sellaisesta. Sen sijaan on sitä ruokittava kaikilla epäitsekäeseen ja korkeampaan elämään johtavilla asioilla ja mieltymyksillä.

Leo Pohjavalo.

Jos ken täällä hyviä tapoja näyttää.

Jos ken täällä hyviä tapoja näyttää,
 jos ken oikein voimiaan työsssä käyttää,
 jos ken tämän maailman kartanolla
 tekee työtä kuin peltomies vainiollaan,
 ei eroa ole, jos kynä tai kuokka
 kädessään omi, sillä työmiehen luokkaan,
     kuuluvi hän mi ahkeroipi,
 kuuluvi hän mi epäitsekäs ollen
 tekee sen mitä ihminen tehdä voipi
 itselleen, muille ja valtiolleen.

Jos vaan täällä osamme ymmärtää voimme,
 ja me omassa työssämme ahkeroimme,
 niin ilon me löydämme, ilon ja hovin,
 ja koko maailman näemme taukuin ja kuvin
 varsin ihailtavana kuin taideluoman!

Lahjan pienoisimmankin Jumalan luoman
 tiedämme tunnemme olevan,
 ja me itse työmiehenä ryytimaassa
 oomme, saaden palkkamme meille kuuluvan
 mielenrauhassa niin onnekaassa!

Fred.

Huomioita sieltä ja täältä.

Hätäkelloa soittaa eräs tiedemiesten joukossa. Carrett P. Serviss kirjoittaa viime helmikuun 3 p. "New York Americanissa" seuraavaan tapaan: — "Ei milloinkaan mahdollisesti ole ollut semmoista aikaa kun nyt jolloin jos milloinkaan tarvitaan selvää ajattelua ja tosiasioihin vetoutumista. Salatiede kaikissa muodoissaan koettaa nimittäin tunkeutua sekoittamaan tieteen selviä periaatteita. Semmoiset miehet kun Einstein jotka haluavat poistaa vetovoimateorian selittämällä Isak Newtonin erehtyneen sitä laatiessaan. Sitten tulevat kaikenlaatuiset mystikot ja spiritistit, jotka vetävät eli ainakin yrittävät vetää sumuun ja pilviin koko tieteen teorit, rikkoo perustuksen jolla selvään järkeen perustuva tiede lepää."

Tuntuu aivan siltä kun tosiaankin horjuisi kaikki yksinpä tieteen perusteetkin. Tuntuu kun taas olisi samansuuntainen aika maailmassa kun oli siinä uskonpuhdistuksen aikoina. Silloinhan järkkäyivät kaikki perusteet yksinpä maailmankin. Taitavaan kupukattoa kannattavat pilarit kaatuivat, Columbus ja Magellan purjehtivat niiden pilarien sivuitse "tyhjyyteen," kuten luultiin ja löysivät uusia maita ja mantereita, todistivat siihen asti käsittämättömänä pidetyn astian, maan pyöreyyden. Kopernikus kumosi Ptolemaicksen tähtitieteen, reväisten maanpallon irti avaruuden keskuksesta ja singoten sen planeettana kiertämään pitkää rataansa ympäri auringon. Silloin niinkuin nytkin tietysti soitettiin hätäkelloja, vedottiin selvään järkeen, sanottiin Galilein teleskooppiin katsomisen jälkeen ettei sinne

ole hyvä katsoa sillä perkele laittaa näköhäiriöitä silmän eteen. Kuitenkaan ei nuo mitään auttaneet, "se pyörii sittenkin" sanoi Galilei ja nyt se on jo voitettu kanta joka silloin oli kysymyksessä. Turhaan ivasivat sen ajan viisaat niitä silloisia tieteen esitaistelijoita, nyt heidän oppinsa jo ihan täydestä omaksutaan, tuhansissa kouluissa niitä samoja asioita nyt lapsillekin opetetaan joita silloin ivan esineenä pidettiin ja joita välttämään tervettä järkeä kutsuttiin. Turhaan on myös naurettu mystikoita, spiritistejä, teosofeja ja salatieteilijöitä, turhaan koitettiin H. P. Blavatsky petkuttajaksi ja seikkailijaksi todistaa. Turhaan on ivattu niitä ilmiöitä jotka häntä aikoinaan ympäröivät ja leikkiä hänen salatieteestään laskea. Tuon yksinäisen naisen salatiede on levinnyt tulvan tavoin ympäri maailman. Se on saanut mukaansa joukon tiedemiehiäkin, jotka tieteellisellä varmuudella puhuvat niiden seikkain puolesta joiden puolesta aavistus ihmisissä on aina puhunut.

Tällä nyt ei voida eikä halutakaan sanoa sitä että Einstein olisi mikään Salatieteen oppilas eli mitenkään nojautuisi Blavatskyn oppeihin. Hän saattaa olla vaan kunnianhimoinen päähänpätkähdyksiin nojaava tieteilijä joka haluaa saada nimensä kuuluisaksi, mutta seikka joka meitä tässä hieman huvittaa on se ettei tahdota myöntää tieteen piiriin nimittäin, henkistä ja mentaalista tiedettä. Myöskään ei tahdota myöntää ollevan kolmen dimensioonin ulkopuolella mitään sellaista mitävoisi tie-teeksi kutsua.

Tämä sama Garret P. Serviss on juuri selittänyt häneltä kysyttäessä että kaikki tieteelliset teoriat olkootpa ne sitte tähtitieteellisiä eli muita ovat tehty kolmen dimensioonin järjestystä silmällä pitäen. Nyt luullaan heti ettei mitään tiedettä eikä edes johdonmukaista ajatus tapaa voi olla muutoin kun tuon kolmen sisällä. Jos neljännen dimensioonin mukaan puhutaan vaikkapa kuinka johdonmukaisesti ja tehdään kokeita kuinka tarkkaa tieteellisyyttä tahansa silmällä pitäen niin heti kiirehditään sanomaan se on usmissa hapuilemista, se on pilvissä leijailemista. Mutta käännös tällöisessä ajatustavassa on olemassa jo niin huomattavassa määrin ja niin moniaalla taholla ettei kulune pitkää aikaa ennenkuin tuo puoli yleisessä käsittämiskyvyssä korjautuu ,

Satunnaiselle lukijalle!

Oletteko milloinkaan pysähtyneet ajattelemaan, mikä on tämän elämän tarkoitus; miksi me täällä oikeastaan olemme? Me olemme täällä kehittyäksemme ja jotta me voisimme itse auttaa tämän elämäntarkoituksen jouduttamista, täytyy meillä olla tieto millä tavalla me voimme kasvattaa itseämme siihen, etteivät elämän pikkuhuolet ja jokapäiväiset asiat valtaisi kokonaan niitä voimia, joita meidän tulisi käyttää itsemme ja oman kehityksemme hyväksi. Mitä me sitte tarvitsemme, voidaksemme kääntää harrastuksemme muuhunkin kuin jokapäiväisen leivän hankkimiseen? Me tarvitsemme ennenkaikkea tietoja niistä asioista, jotka kykenevät johtamaan meitä elämän pikkumaisuuksista ja luonnon orjuudesta sen herraksi ja haltijaksi. Näitä tietoja taas saa hyvästä kirjallisuudesta.

Me kulutamme useinkin aikamme lukemalla joutavia romaaneja, joista ei jää mitään hyvää mieleemme. Se on ajan kuluttamista turhuuteen. Miksi emme valitse tarkoin sitä kirjallisuutta, johon pienet joutohetkemme kulutamme. Miksi emme tilaa kirjallisuutta, jonka sisältö kykenee auttamaan meitä elämänsymyksissämme, jotka opettavat meitä ottamaan elämän pikkuhuolet vain portaina, jotka johtavat niiden yläpuolelle.

Yksi tällainen kirjallinen julkaisu on "VALOA KOHTI". Se ilmestyy kerran kuukaudessa sisältäen kirjoituksia teosofiasta, spiritismistä, astrologiasta ja yleensä nykyajan tärkeimmistä elämänsymyksistä.

"VALOA KOHTI" on ainoa suomenkielinen julkaisu Amerikassa, joka käsittelee tällaisia asioita, siksi se olisi tarpeellinen olemassa jokaisessa suomalaisessa kodissa.

"VALOA KOHTI"-julkaisun hinta on \$2.00 v:lta.

Hankkikaa tilauksia! Kehoittakaa tuttaviannekin tilaamaan! Tilatkaa se lahjaksi tuttavallenne!

VALOA KOHTI,

2010 Madison Ave.

New York, N. Y.